

Formanden: Sammen med denne Sag foretages de under Punkterne 3 og 4 paa Dagsordenen opførte Sager, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udstykning og Sammenlægning m. m. af faste Ejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 4273; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2525)

og

Første Behandling af Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4301; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2526).

Lovforslagene sættes til Forhandling.

Larsen (Bjerre): Det har været meget vanskeligt at faa den Opfattelse til at trænge igennem hos en Del af Landbefolkningen, at det var en Overtrædelse af Lovgivningen, at der opkøbtes et eller flere mindre Landbrug, og at dette eller disse lagdes i Drift sammen med et større Landbrug.

Selv om der de seneste Aar er gaaet ret kraftigt frem fra Administrationens Side, fra Amtskommissionerne og fra Statens Jordlovsudvalg for at bedre Forholdene og søge dette rettet paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning, har det vist sig, at det var en Nødvendighed, hvis Forholdet skulde rettes helt og rigtigt op, at der gennemførtes en skarp Lovgivning.

Jeg hilser derfor med Tilfredshed de foreliggende Lovforslag, og jeg maa sige, at jeg synes, det af Landbrugsministeriet under 25. Marts 1946 nedsatte Udvalg angaaende Revision af Lovreglerne om Opretholdelse og Drift af Jordbrug har haft en ret heldig Haand til at løse Opgaven. Den foreliggende Betænkning fra Udvalget giver udførlig Oplysning om de forskellige Forhold, der har ført til Lovforslagenes Udarbejdelse, og angiver de Retningslinier, der er bundfældet i dem.

Angaaende Lovforslaget om Landbrugsejendomme har der været afvigende Meninger i Udvalget med Hensyn til Samdrift. Ifølge ældre Lovgivning skulde der paa Gaardene være Beboere, som drev

Jorden for egen Regning. Denne Regel er i senere Lovgivning erstattet med en Bestemmelse om, at enhver Landbrugsejendom skal være forsynet med Bygninger og Beboere, som driver Jorden fra de paagældende Bygninger, og ingen Del af Jorden maa indgaa i anden Ejendoms Sædskitte eller Markinddeling. Bestemmelsen herom medfører imidlertid, at en Ejer eller Forpagter kan drive flere Ejendomme for egen Regning, og det viser sig derfor, at der netop i den Forbindelse ofte dækkes over ulovlig Samdrift.

For at forhindre dette har et Flertal i Udvalget ment det rigtigst at kræve, at Ejendomme, der ejes af et Aktieselskab, Interessentskab eller lignende, skal bortforpagtes, hvilket ogsaa gælder, saafremt Ejeren ikke bor paa Ejendommen eller ejer anden Ejendom ud over nævnte. Flertallet, der er for denne Opfattelse, har igen delt sig, idet et Mindretal af dette holder paa, at Bortforpagtningspligten skal gælde i *alle* Tilfælde og for et Tidsrum af 8 Aar, medens et Flertal mener, at Bortforpagtningspligten *ikke* skal gælde i Tilfælde af, at Ejendommene ligger i samme Kommune eller i Kommuner, der grænser op til hinanden.

Jeg er af den Opfattelse, der støttes af mange Aars Erfaring i Arbejdet med at faa en Ordning af de mange ulovlige Driftsforhold, at det vil være rigtigst at holde paa, at ingen Ejer maa have mere end eet Landbrug, og at det bør tilstræbes, at enhver Landejendom bliver selvstændig Virkeplads for en Familie. Hvis denne Bestemmelse fastholdes i Lovforslaget — det er § 12 —, vil det betyde mange flere selvstændige Virkepladser ude paa den danske Jord. Det er ogsaa det Syn, De samvirkende danske Husmandsforeninger har paa denne Sag.

Der er en anden Ting i Forbindelse med dette Lovforslag, jeg ogsaa gerne vil nævne, nemlig det Forhold, som til stor Forargelse har kunnet bestaa hidtil: at større Ejendomme har haft Lov til at forøge deres Jordareal. Det foreslaas nu i § 21, at Landbrugsejendomme med et Grundbeløb paa 40 000 Kr. og derover ikke maa forøges med anden Jord, og at ingen Ejendomme under 40 000 Kr.s Grundbeløb maa suppleres med Jord til mere end denne Højde for Grundbeløbet. Jeg synes i og for sig, at denne Bestemmelse er rigtig; dog kunde jeg tænke mig, hvis der